

OBRAZAC

sudjelovanja u savjetovanju o nacrtu zakona, drugog propisa ili akta

Važna napomena:

Popunjeni obrazac s prilogom zaključno do 01. veljače 2013. dostaviti na adresu elektronske pošte: javna.rasprava-zaklada@min-kulture.hr

Nacrt prijedloga Zakona o Zakladi „Hrvatska kuća – Croatia House“

Ministarstvo kulture

<i>Početak savjetovanja: 11. 01.2013.</i>	<i>Završetak savjetovanja: 01.02.2013.</i>
Naziv predstavnika zainteresirane javnosti koja daje svoje mišljenje, primjedbe i prijedloge na predloženi nacrt	Savez udruga Clulture
Interes, odnosno kategorija i brojnost korisnika koje predstavljate	39 članica; udruge koje djeluju u području nezavisne kulture; u posljednjih 10 godina u Clultureovim programima je sudjelovalo više od 150 udruga i umjetničkih organizacija iz Hrvatske i više od 100 takvih organizacija iz regije
Ime i prezime osobe (ili osoba) koja je sastavljala primjedbe ili osobe ovlaštene za predstavljanje predstavnika zainteresirane javnosti	Davor Mišković
Datum dostavljanja	1. veljače 2013.

Načelne primjedbe:

Predloženi prijedlog Zakona ne ispunjava svrhu zbog koje se osniva. Svrha osnivanja Zaklade "Hrvatska kuća – Croatia House" je promocija hrvatske kulture, umjetnosti, jezika i kulturne baštine u inozemstvu i pomoć u ostvarivanju ciljeva koje RH ima prema Hrvatima koji žive izvan Hrvatske te hrvatskim iseljenicima. Prije izrade Zakona nije napravljena analiza trenutnog ispunjavanja ove svrhe kroz rad postojećih institucija, niti je napravljena analiza ispunjavanja ove svrhe kroz rad postojećih kulturnih centara u drugim zemljama koji se navode kao uzor budućeg rada Zaklade. Kako su izostale navedene analize, potpuno je nejasno na koji se način ukazala potreba da RH osnuje pravnu osobu koja će biti stožerna institucija za međunarodnu promociju hrvatske kulture, umjetnosti, jezika i kulturne baštine. Međunarodna suradnja je vitalni dio hrvatske kulture i prije osnivanja nove pravne osobe koja će biti stožerna institucija za promociju hrvatske kulture potrebno je provesti široku stručnu raspravu o primjerenom modelu promocije hrvatske kulture u inozemstvu.

Iz predloženog Zakona može se zaključiti da zakonodavac promociju kulture shvaća vrlo statično, kao djelatnost koja će putem novoosnovane mreže centara za kulturu i same Zaklade, određenim postupkom selekcije osigurati promociju hrvatske kulture. Slažemo se da je

potrebno kvalitetno organizirati promociju hrvatske kulture, ali čini nam se da se efekti promocije postižu prvenstveno kroz već izgrađene kanale komunikacije kojima dominiraju vrijednosti i institucije relevantne za specifično područje rada. Tako nam se čini da se daleko veći efekt za promociju hrvatske kulture postiže izložbom hrvatske umjetnice Sanje Iveković u MOMA-i nego li organizacijom Dana hrvatske kulture u New Yorku, što je dosadašnja praksa u promocije hrvatske kulture u organizaciji MVEP-ija i sl. institucija.

Izgradnja paralelnih komunikacijskih kanala za promociju hrvatske kulture nam se čini kao zahtjevan i vrlo skup posao s neizvjesnim rezultatima. Nasuprot tome nam se čini da je daleko efektivnije za samu promociju hrvatske kulture dati podršku postojećim organizacijama i pojedincima da sudjeluju u razvoju umjetničkog polja i kulture kao takve. Promocija hrvatske kulture ne smije se svoditi na prezentaciju nečega što se radi u Hrvatskoj nego se treba fokusirati na širenje područja rada hrvatskih umjetnika, kulturnih djelatnika i institucija.

Ilustracije radi, navodim izborničku funkciju kustoskog kolektiva WHW na Istambulskom bijenalu koja je pridonijela promociji velikog broja hrvatskih umjetnika na svjetskoj umjetničkoj sceni. Rad WHW-a je odličan primjer kako vidimo model promocije hrvatske umjetnosti, kroz osvajanje prostora za rad i utjecaj na umjetnički svijet kao takav. Hrvatska kultura nije zaleđena u vremenu poput fosila nego je živi organizam u stalnoj interakciji. Svrhu o kojoj govori Zakon moguće je postići samo ukoliko povećamo broj interakcija u relevantnom okruženju, a čini nam se da se predloženim rješenjima čini upravo suprotno, kulturu se izmješta iz životnog staništa u izlog politike.

U ovom trenutku brojne hrvatske organizacije sudjeluju u europskim suradničkim projektima i suočavaju se s teškoćama u sufinanciranju ovih projekata. Isto tako, brojne su hrvatske organizacije razvile intenzivnu međunarodnu i osobito regionalnu suradnju. I one se suočavaju s teškoćama u financiranju ovih projekata. Potpora međunarodnoj mobilnosti naših umjetnika i kulturnih djelatnika je vrlo skromna. Dakle, sustav potpore međunarodnoj kulturnoj suradnji, u okviru koje se i odvija promocija hrvatske kulture u inozemstvu, je nedostatan, što se i implicira u obrazloženju Zakona. S tim se možemo složiti, ali čini nam se sam Zakon uopće ne uviđa ove probleme, pa ih niti ne rješava, nego jednostavno na klimav sustav stavlja dodatni teret. Zbog toga nam se čini da bi se u području međunarodne suradnje trebalo fokusirati na jačanje postojećih institucija i mjera kulturne politike kako bi se cijeli sustav stabilizirao.

Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona s obrazloženjem: